Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 3r-257/26
2-25030699-02-3r-21042026

D E C I Z I E

8 octombrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Pretura sectorului Centru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ inițiată la acțiunea formulată de Moșin Veaceslav către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 7 martie 2025, reclamantul Moșin Veaceslav s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil- Dispoziția Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 9 ianuarie 2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, precum și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, răspunsul Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 3-03/1-528 din 21 februarie 2025.

Concomitent, Moșin Veaceslav a solicitat suspendarea Dispoziției Pretorului sectorului Centru nr. 09-d din 9 ianuarie 2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, până la judecarea în fond a cauzei de contencios administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău nr. 3-672/2025 din 21 martie 2025, s-a admis cererea reclamantului privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33” și s-a suspendat executarea Dispoziției Pretorului sectorului

Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, pînă la soluționarea irevocabilă a cauzei în fond.

Prin Decizia Curții de Apel Centru nr. 3r-255/25 din 8 decembrie 2025 s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău nr. 3-672/2025 din 21 martie 2025 și s-a adoptat o nouă încheiere prin care cererea reclamantului privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, s-a respins.

La 16 decembrie 2025, reclamantul Moșin Veaceslav a mai depus o cerere privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33” pînă la examinarea în fond a cauzei de contencios administrativ la acțiunea în contencios administrativ depusă de Moșin Veaceslav către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil (f.d. 37-42 vol.II), iar la data de 16 ianuarie 2026 a depus supliment la cererea din 16 decembrie 2025 privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contencios administrativ (f.d.65-68 vol.III).

În motivarea solicitării privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, reclamantul a indicat că respingerea cererii anterioare prin decizia Curții de Apel Centru din 8 decembrie 2025 nu împiedică formularea unei cereri repetate, întemeiate pe probe noi, circumstanțe de fapt apărute ulterior ori o motivare suplimentară substanțial diferită. A susținut că măsura suspendării are caracter provizoriu și urmărește asigurarea efectivității controlului judecătoresc, fără a tranșa fondul litigiului, astfel încât necesitatea acesteia trebuie apreciată în raport cu situația existentă la momentul examinării cererii. În acest sens, a menționat că noua solicitare este susținută de înscrisuri oficiale și documente administrative care nu au fost valorificate la examinarea cererii inițiale.

Reclamantul a evidențiat că terenul pe care este amplasat gardul vizat de dispoziția contestată face obiectul unei proceduri administrative de stabilire a relațiilor funciare, inițiate prin cererea sa din 20 septembrie 2024 privind procurarea terenului municipal cu suprafața de 0,0271 ha, având numărul cadastral *****, adiacent terenului său privat cu numărul cadastral *****. A precizat că, în vederea examinării solicitării, a prezentat documentele cerute de autoritatea municipală, inclusiv studiul de argumentare urbanistică, ridicarea topografică, extrasul din Registrul bunurilor imobile, planul geometric și declarațiile proprietarilor terenurilor învecinate privind acordul pentru procurarea terenului respectiv.

A invocat că, prin scrisoarea din 18 decembrie 2024, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare confirmase examinarea și coordonarea cererii sale cu serviciile abilitate, iar raportul de evaluare din 17 ianuarie 2025

cuprindea, în anexă, un proiect de decizie privind vânzarea-cumpărarea terenului suplimentar. De asemenea, s-a referit la scrisoarea din 20 august 2025, prin care fusese confirmată perfectarea proiectului de decizie și examinarea acestuia, precum și la avizul pozitiv din 23 octombrie 2025 al Comisiei pentru construcție, arhitectură și relații funciare asupra proiectului privind stabilirea relațiilor funciare de locațiune a unui lot de pământ din str. Frumoasa, 33.

În opinia reclamantului, existența procedurii funciare pendinte și a documentelor administrative menționate generează suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea dispoziției de demolare. A susținut că autoritatea emitentă nu a ținut cont de procedura inițiată pentru regularizarea situației terenului și nu a evaluat impactul demolării asupra acesteia, încălcând principiile bunei administrări, securității raporturilor juridice și proporționalității.

Cu privire la pericolul producerii unor prejudicii ireparabile, reclamantul a invocat că executarea dispoziției ar determina demolarea gardului capital, pierderi materiale semnificative, compromiterea procedurii de procurare a terenului suplimentar și imposibilitatea restabilirii situației anterioare, chiar în eventualitatea admiterii acțiunii. A afirmat că aceste consecințe nu ar putea fi înlăturate prin despăgubiri bănești și ar lipsi de efect util examinarea cauzei în fond, suspendarea reprezentând, în viziunea sa, singura măsură aptă să asigure protecția efectivă a drepturilor sale și echilibrul dintre interesul public și cel privat.

Prin suplimentul depus la 16 ianuarie 2026, reclamantul a invocat suplimentar regimul juridic al accesiunii imobiliare și al depășirii hotarului, făcând referire, în dezvoltarea argumentelor sale, la art. 521 alin. (6) și art. 599 alin. (1) din Codul civil. A susținut că gardul fusese edificat de fostul proprietar, Erhan Vladimir, iar el dobândise ulterior imobilul și gardul aferent în baza contractului de vânzare-cumpărare din 11 iunie 2014, având calitatea de dobânditor de bună-credință și succesor în drepturi al constructorului.

Reclamantul a menționat că gardul exista de mai mulți ani, fără intenția de ocupare abuzivă a terenului municipal, și că autoritatea publică nu formulase obiecții la momentul edificării, tolerând situații similare în privința altor imobile de pe aceeași stradă. Pornind de la aceste susțineri, a apreciat că proprietarul terenului era ținut de obligația de tolerare a depășirii hotarului, iar raporturile dintre proprietarii terenurilor învecinate trebuiau regularizate prin mecanismele dreptului civil, fără demolarea construcției.

Totodată, s-a referit la garanțiile contractuale oferite de vânzător privind lipsa viciilor juridice ale imobilelor înstrăinate și protecția împotriva pretențiilor terților, susținând că eventualele deficiențe ale situației juridice anterioare a gardului nu îi puteau fi imputate. În opinia sa, demolarea ar constitui o ingerință gravă și disproporționată în dreptul de proprietate, ar determina distrugerea unei construcții dobândite legitim și pierderea unei investiții realizate cu bună-credință, justificând suspendarea executării dispoziției până la judecarea cauzei în fond.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026 a fost admisă cererea reclamantului Moșin Veaceslav din 16 decembrie 2025 privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33".

S-a suspendat executarea Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33", pînă la soluționarea irevocabilă a cauzei în fond.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 10 februarie 2026, Pretura sect.Centru a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea formulată de Moșin Veaceslav privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a indicat că încheierea contestată este neîntemeiată, întrucât reclamantul nu a demonstrat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea dispoziției contestate și nici a unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea acesteia.

A menționat că, prin actul de constatare în teren nr. 307 din 25 iunie 2024, Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a constatat ocuparea de către Moșin Veaceslav a unui teren municipal cu suprafața de aproximativ 0,0271 ha, situat în str. Frumoasa, 33. În urma sesizării, Pretura a inițiat procedura administrativă, a efectuat verificări la fața locului și a expediat reclamantului citații și notificări. Ulterior, prin prescripția nr. 23/03-32 din 25 septembrie 2024, i s-a solicitat demolarea benevolă a gardului neautorizat până la 21 octombrie 2024. Deoarece reclamantul nu s-a conformat, a fost emisă Dispoziția nr. 09-d din 9 ianuarie 2025.

Recurenta a invocat că Moșin Veaceslav și Tatiana Emilian (Moșin) au înaintat mai multe acțiuni privind contestarea aceleiași dispoziții, calificând această conduită drept abuz de drepturi procesuale. A făcut referire la dosarele nr. 3-583/2025, nr. 3-672/2025, nr. 3-687/2025 și nr. 3-688/2025, precum și la soluțiile pronunțate în cadrul acestora. În particular, a subliniat că, prin decizia Curții de Apel Centru nr. 3r-255/25 din 8 decembrie 2025, a fost anulată încheierea din 21 martie 2025 și respinsă cererea reclamantului privind suspendarea executării dispoziției. De asemenea, a invocat menținerea refuzului suspendării în celelalte dosare, prin deciziile Curții de Apel Centru din 19 iunie 2025 și 9 februarie 2026.

A remarcat că, după pronunțarea deciziei din 8 decembrie 2025, Pretura a întreprins măsuri pentru organizarea demolării gardului, solicitând sprijinul

Inspectoratului de Poliție Centru și al întreprinderii municipale pentru servicii locative Centru, lucrările fiind planificate pentru 17 decembrie 2025. Potrivit recurentei, executarea nu a fost posibilă în acea zi, întrucât executorul judecătoresc Anatolie Bandrescu a întocmit un act de constatare a faptelor și stărilor de fapt, prin care a interzis desfășurarea lucrărilor, invocând riscurile aferente demolării.

Totodată, recurenta a menționat că, prin cererea adresată Preturii la 16 decembrie 2025, reclamantul solicitase acordarea unui termen până la 30 decembrie 2025 pentru demontarea gardului pe cont propriu și suspendarea temporară a executării dispoziției până la această dată. A susținut că reclamantul anexase un contract privind demolarea benevolă a gardului, însă lucrările nu au fost realizate în termenul indicat, iar cererea de suspendare adresată autorității a fost respinsă prin răspunsul din 23 decembrie 2025.

Referitor la argumentele reținute de prima instanță, recurenta a contestat relevanța faptului că gardul ar fi fost edificat de fostul proprietar, iar reclamantul ar fi cumpărat imobilul împreună cu împrejmuirea. În opinia sa, dobândirea imobilului nu înlătură viciile și riscurile aferente gardului construit neautorizat pe terenul municipal cu numărul cadastral ***** și nu justifică suspendarea dispoziției de demolare.

A susținut, de asemenea, că inițierea procedurii de procurare a terenului adiacent, corespondența cu autoritățile municipale și prezentarea documentelor solicitate nu confirmă legalitatea ocupării terenului și nici existența actelor permisive pentru gard. În acest context, recurenta a apreciat că Pretura nu era obligată să suspende procedura administrativă în temeiul art. 81 alin. (1) din Codul administrativ.

Recurenta a invocat competența preturilor de sector de a întreprinde măsuri pentru demolarea construcțiilor neautorizate amplasate pe terenurile municipale, făcând referire la actele autorităților municipale și la Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public sau privat al municipiului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/10 din 4 decembrie 2014.

În final, a subliniat că reclamantului îi revenea sarcina de a proba împrejurările pe care își întemeia solicitarea de suspendare. A considerat că acesta nu a explicat concret în ce constă prejudiciul pretins și de ce ar avea un caracter ireparabil, iar argumentele prezentate nu justifică aplicarea măsurii provizorii. Prin urmare, a susținut că prima instanță a admis nejustificat cererea, fără verificarea suficientă a temeiniciei acesteia, a riscului producerii prejudiciului și a echilibrului dintre interesele părților.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă pînă la data examinării cererii de recurs, nu a fost depusă vreo referință.

La 7 octombrie 2026, reprezentantul intimatului Moșin Veaceslav, avocatul Godonoagă Victor a depus cerere de recuzare judecătorului Bostan Angela.

Cu privire la cererea de recuzare depusă de partea intimată, Completul judiciar reține că, potrivit dispoziției Președintelui interimar al Curții de Apel Centru nr. 36 din 31 decembrie 2025, completul de judecată nr. 1 a fost constituit din judecătorii Mîra Ghenadie, Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae. Prin încheierea Președintelui interimar al Curții de Apel Centru din 8 octombrie 2026, având în vedere aflarea judecătorului Bostan Angela în concediu de odihnă anual și necesitatea asigurării respectării termenului legal de examinare a cauzelor, s-a dispus examinarea cauzelor stabilite pentru această dată în completul constituit din judecătorii Mîra Ghenadie, Cașcaval Andrei și Ghedrovici Nicolae.

Prin urmare, ținând cont de faptul că judecătorul Bostan Angela nu participă la examinarea prezentului recurs, ca urmare a modificării componenței completului din motivul indicat, rezultă că cererea de recuzare privește un judecător care nu mai face parte din completul învestit cu soluționarea prezentului recurs, astfel încât nu mai subzistă necesitatea examinării înlăturării sale din acest complet, respectiv, cererea de recuzare formulată în privința sa a rămas fără obiect și nu a fost transmisă spre examinare, fiind anexată la materialele cauzei.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 26 ianuarie 2026, aceasta fiind notificată recurentei în aceeași zi, la 26 ianuarie 2026 (f.d. 151 vol.III). În consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursul declarat de Pretura sect.Centru la 10 februarie 2026 a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Completul judiciar a stabilit că recursul a fost semnat de către reprezentantul recurentei Pretura sect.Centru, Ghidrigan Irina, împuternicit în baza procurii anexate la materialele cauzei (f.d.197 vol.III).

La fel, se reține că recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenta își întemeiază pretențiile.

În condițiile expuse mai sus, în temeiul art. 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ constată întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Pretura sect.Centru.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate și adoptarea unei noi încheieri privind respingerea cererii de suspendare a executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33", din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că, la 7 martie 2025, reclamantul Moșin Veaceslav s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil-Dispoziția Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 9 ianuarie 2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33", precum și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, răspunsul Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 3-03/1-528 din 21 februarie 2025.

Concomitent, Moșin Veaceslav a solicitat suspendarea Dispoziției Pretorului sectorului Centru nr. 09-d din 9 ianuarie 2025 „Cu privire la demolarea gardului

capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, până la judecarea în fond a cauzei de contencios administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău nr. 3-672/2025 din 21 martie 2025, s-a admis cererea reclamantului privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33” și s-a suspendat executarea Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, pînă la soluționarea irevocabilă a cauzei în fond.

Prin Decizia Curții de Apel Centru nr. 3r-255/25 din 8 decembrie 2025 s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău nr. 3-672/2025 din 21 martie 2025 și s-a adoptat o nouă încheiere prin care cererea reclamantului privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, s-a respins.

La 16 decembrie 2025, reclamantul Moșin Veaceslav a mai depus o cerere privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33” pînă la examinarea în fond a cauzei de contencios administrativ la acțiunea în contencios administrativ depusă de Moșin Veaceslav către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău privind anularea actului administrativ individual defavorabil (f.d. 37-42 vol.II), iar la data de 16 ianuarie 2026 a depus supliment la cererea din 16 decembrie 2025 privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contencios administrativ (f.d.65-68 vol.III).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026 a fost admisă cererea reclamantului Moșin Veaceslav din 16 decembrie 2025 privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”.

S-a suspendat executarea Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”, pînă la soluționarea irevocabilă a cauzei în fond.

Efectuând controlul judiciar al încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026, în lumina argumentelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că soluția instanței de fond este nejustificată.

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios*

administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună

măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil”.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. Caracterul preventiv al suspendării nu dispensează solicitantul de justificarea riscului producerii prejudiciului. Nu este necesar ca prejudiciul să se fi produs deja, însă probabilitatea survenirii sale și dificultatea remedierii trebuie să rezulte din împrejurări concrete.

La caz, Completul judiciar reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026 a fost admisă cererea reclamantului Moșin Veaceslav din 16 decembrie 2025 privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”.

Verificând această concluzie în raport cu argumentele recursului și cu înscrisurile prezentate, Completul judiciar o consideră neîntemeiată, pentru următoarele motive.

Potrivit art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, cele două motive de suspendare sunt alternative. Prin urmare, fiecare dintre ele trebuie examinat distinct,

iar constatarea unuia singur ar putea justifica măsura provizorie. Totodată, examinarea cererii de suspendare nu presupune stabilirea definitivă a legalității actului administrativ: instanța verifică dacă împrejurările prezentate fac plauzibil, la această etapă, unul dintre motivele prevăzute de lege.

Cu referire la primul temei, prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ - existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar reține că asemenea suspiciuni trebuie să rezulte, la nivelul unei examinări sumare, din împrejurări obiective și verificabile, apte să pună în mod evident la îndoială prezumția de legalitate a actului administrativ. Nu este suficient ca persoana vizată să invoce dezacordul său cu măsura dispusă sau să formuleze critici a căror verificare presupune administrarea probelor și soluționarea problemelor litigioase ce țin de fondul acțiunii.

La caz, Completul judiciar reține că solicitarea de suspendare a executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru nr. 09-d din 9 ianuarie 2025 a constituit deja obiectul examinării judiciare, fiind respinsă prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Centru nr. 3r-255/25 din 8 decembrie 2025. Prin această decizie au fost evaluate ambele motive prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, instanța de recurs constatând că împrejurările invocate nu justificau nici existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea dispoziției, nici pericolul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile. Prin urmare, este eronată aprecierea primei instanțe potrivit căreia invocarea, în cererea repetată, a motivului prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ ar constitui, prin ea însăși, un temei suplimentar care nu fusese examinat anterior.

Caracterul provizoriu al suspendării permite reevaluarea necesității acesteia atunci când situația relevantă se modifică, însă nu justifică reluarea nelimitată a examinării aceleiași solicitări prin simpla reformulare a argumentelor. În acest sens, art. 214 alin. (7) din Codul administrativ leagă posibilitatea modificării sau anulării încheierilor privind suspendarea de schimbarea circumstanțelor ori de neinvocarea acestora în procedura inițială din motive neimputabile participantului. În consecință, examinând cererea repetată, prima instanță trebuia să identifice concret elementele care justificau o nouă apreciere și să explice relevanța lor în raport cu constatările instanței de recurs.

Sub acest aspect, reclamantul s-a referit la procedura administrativă inițiată în anul 2024 pentru procurarea terenului municipal adiacent, la documentele prezentate în cadrul acesteia, la proiectul de decizie al Consiliului municipal Chișinău, precum și la scrisoarea din 20 august 2025 și avizul comisiei de specialitate din 23 octombrie 2025. Aceste împrejurări și înscrisuri precedă pronunțarea deciziei din 8 decembrie 2025. Deși această anterioritate nu exclude, în sine, examinarea lor, reclamantul nu a explicat în cererea repetată ce impedimente obiective l-ar fi împiedicat să le invoce până la soluționarea recursului anterior. Afirmația că anumite probe nu au fost valorificate nu echivalează cu justificarea neinvocării lor din motive neimputabile.

Totodată, înscrisurile respective nu confirmă finalizarea procedurii funciare prin adoptarea unui act care să atribuie reclamantului dreptul de proprietate sau de folosință asupra terenului municipal cu numărul cadastral *****. Scrisoarea din 20 august 2025 atestă examinarea și coordonarea unui proiect, iar avizul din 23 octombrie 2025 privește un proiect de stabilire a relațiilor funciare de locațiune. Nici existența proiectului, nici avizarea lui favorabilă nu echivalează cu adoptarea deciziei de către autoritatea competentă și nu constituie, prin ele însele, acte permisive pentru gardul vizat de dispoziția contestată.

Completul judiciar nu poate împărtăși nici concluzia potrivit căreia simpla existență a procedurii funciare impunea suspendarea procedurii de emitere a dispoziției în temeiul art. 81 alin. (1) din Codul administrativ. Pentru o asemenea concluzie era necesară identificarea unei dependențe juridice concrete între emiterea dispoziției de demolare și soluționarea cererii privind terenul. Faptul că cele două proceduri privesc aceeași suprafață nu demonstrează, în mod automat, că autoritatea nu putea examina situația gardului până la eventuala atribuire a terenului. Prima instanță nu a explicat suficient această dependență, ci a dedus-o din existența procedurii pendinte.

Cu privire la contractul de vânzare-cumpărare din 11 iunie 2014, Completul judiciar observă că acesta privește terenul privat cu numărul cadastral ***** și construcțiile individualizate în cuprinsul său. Contractul nu include terenul municipal cu numărul cadastral ***** și nu individualizează expres gardul litigios ca obiect distinct al înstrăinării. Această constatare nu tranșează apartenența gardului, însă exclude deducerea automată, numai din existența contractului, a unui drept legal constituit asupra împrejmuirii amplasate pe terenul municipal.

În același sens, garanțiile oferite de vânzător privind lipsa viciilor juridice și protecția împotriva evicțiunii privesc raporturile contractuale dintre vânzător și cumpărător. Ele nu suplinesc actele privind dreptul asupra terenului municipal și nici documentele permisive referitoare la construcție. De asemenea, faptul că reclamantul nu ar fi edificat personal gardul nu demonstrează, prin el însuși, nelegalitatea măsurii contestate, fiind necesară examinarea distinctă a regimului juridic al construcției și a condițiilor în care autoritatea a dispus demolarea.

Invocarea dispozițiilor Codului civil privind accesiunea și depășirea hotarului nu înlătură necesitatea verificării condițiilor lor de aplicare. Împrejurările edificării gardului, poziția acestuia față de limitele cadastrale, conduita constructorului și a proprietarului terenului învecinat, precum și raportul dintre normele civile invocate și regimul autorizării construcțiilor constituie aspecte litigioase care necesită examinare. Prima instanță a depășit limitele aprecierii provizorii atunci când a declarat categoric că toate condițiile obligației de tolerare sunt întrunite și că demolarea este lipsită de temei juridic, fără să evidențieze suficient suportul factual al acestor concluzii.

Prin urmare, argumentele suplimentare nu relevă, în limitele examinării sumare, o schimbare relevantă care să justifice înlăturarea aprecierii anterioare a Curții de

Apel Centru. Ele dezvoltă poziția reclamantului asupra fondului litigiului, dar nu demonstrează suficient existența unor suspiciuni serioase și rezonabile care să impună suspendarea executării dispoziției în această etapă procesuală.

Cu referire la cel de-al doilea temei, prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar subliniază că aprecierea acestuia presupune verificarea concretă a consecințelor executării, a probabilității producerii lor și a posibilității de remediere ulterioară. Caracterul iminent al executării și caracterul ireparabil al prejudiciului reprezintă aspecte distincte, care nu pot fi confundate.

Completul judiciar observă că reclamantul a invocat demolarea gardului capital, pierderi materiale semnificative, compromiterea procedurii de procurare a terenului suplimentar și imposibilitatea restabilirii situației anterioare. Totuși, aceste consecințe au fost prezentate preponderent sub forma unor afirmații generale, fără explicarea particularităților bunului ori a unor împrejurări tehnice sau juridice care ar face imposibilă sau deosebit de dificilă repararea prejudiciului în eventualitatea admiterii acțiunii.

Completul nu minimalizează consecințele materiale ale demolării unei împrejmuiri. Cu toate acestea, distrugerea fizică a gardului nu demonstrează automat caracterul ireparabil al oricărui prejudiciu rezultat. Pentru acordarea protecției solicitate trebuia explicat de ce, în circumstanțele concrete, reconstruirea împrejmuirii ori repararea prin echivalent a pierderilor nu ar constitui remedii efective. Reclamantul nu a prezentat o justificare suficientă în acest sens, limitându-se la susținerea că prejudiciul nu ar putea fi compensat băneșt. Cuantumul eventualelor cheltuieli nu este singurul criteriu relevant, însă nici calificarea lor drept semnificative nu demonstrează imposibilitatea reparării.

Nici pretinsa compromitere definitivă a procedurii funciare nu este explicată printr-o legătură cauzală concretă. Dispoziția contestată privește demolarea gardului, iar înscrisurile prezentate nu arată că menținerea acestuia ar constitui o condiție indispensabilă pentru examinarea sau aprobarea cererii privind terenul municipal. Prin urmare, nu rezultă că executarea dispoziției ar determina, în mod necesar, încetarea procedurii de stabilire a relațiilor funciare ori imposibilitatea atribuirii ulterioare a terenului.

Referitor la susținerile privind expunerea bunurilor la acces necontrolat și riscurile pentru securitatea reclamantului și a familiei sale, acestea fuseseră evaluate și prin decizia din 8 decembrie 2025. În cererea repetată nu au fost individualizate împrejurări suplimentare care să demonstreze că respectivele riscuri au dobândit un caracter concret și apropiat sau că nu ar putea fi prevenite prin alte măsuri de protecție. Posibilitatea abstractă a sustragerii unor bunuri nu este suficientă pentru constatarea unui prejudiciu iminent și ireparabil.

Totodată, organizarea lucrărilor de demolare pentru data de 17 decembrie 2025, invocată în recurs, poate indica apropierea executării măsurii, dar nu demonstrează, prin ea însăși, caracterul ireparabil al consecințelor. Apropierea executării trebuia corelată cu dovezi privind natura și gravitatea prejudiciului, iar nu utilizată ca argument autonom pentru suspendare.

Prima instanță a extins analiza și asupra reputației profesionale a reclamantului și a relațiilor sale cu proprietarii bunurilor învecinate, fără identificarea unor împrejurări concrete care să susțină producerea unor asemenea consecințe prin demolarea gardului. Aceste considerații nu pot suplini demonstrarea pericolului cerut de lege. În mod similar, referirea generală la protecția proprietății nu dispensează instanța de obligația de a identifica dreptul patrimonial afectat și consecințele efective ale executării, delimitând terenul privat de terenul municipal vizat de dispoziție.

În aceste condiții, Completul judiciar constată că prima instanță a preluat calificarea prejudiciului drept ireparabil fără o justificare concretă a imposibilității sau dificultății remediării lui. Menținerea situației existente reprezintă un efect al suspendării, însă nu constituie, în sine, un motiv suficient pentru acordarea acesteia. În lipsa demonstrării unor consecințe care să întrunească exigențele art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, nici cel de-al doilea temei de suspendare nu este justificat.

Suplimentar, Completul judiciar observă că reclamantul a solicitat suspendarea până la judecarea cauzei în fond, iar prima instanță, deși a declarat că admite cererea în sensul formulat, a dispus suspendarea până la soluționarea irevocabilă a cauzei. Încheierea nu cuprinde o motivare distinctă a acestei extinderi temporale, existând astfel o neconcordanță între limitele solicitării, considerente și dispozitiv. Această deficiență se adaugă lipsei unei justificări suficiente a temeiurilor măsurii provizorii.

În consecință, Completul judiciar conchide că cererea repetată, împreună cu suplimentul depus, nu justifică schimbarea soluției anterioare asupra protecției provizorii și nici nu demonstrează suficient întrunirea vreunuia dintre motivele alternative de suspendare.

Prezenta apreciere privește exclusiv necesitatea protecției provizorii și nu stabilește definitiv legalitatea dispoziției contestate, apartenența gardului sau aplicabilitatea normelor civile invocate, aceste aspecte urmând a fi examinate la soluționarea acțiunii în fond.

În acest context, Completul judiciar are în vedere că, în cauza *Micallef împotriva Maltei* [MC], nr. 17056/06, hotărârea din 15 octombrie 2009, §§ 84–85, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat relevanța naturii, obiectului, scopului și efectelor măsurii provizorii pentru aprecierea aplicabilității garanțiilor art. 6 din Convenție. Această jurisprudență privește garanțiile procedurale ale examinării măsurilor provizorii și nu consacră un drept automat la admiterea lor. În speță, protecția judiciară efectivă presupune examinarea concretă și motivată a împrejurărilor invocate, fără a impune suspendarea executării în lipsa justificării condițiilor prevăzute de lege.

Totodată, principiul securității raporturilor juridice, evidențiat în cauza *Brumărescu împotriva României* [MC], nr. 28342/95, hotărârea din 28 octombrie 1999, § 61, impune respectarea soluțiilor judiciare definitive. Raportat la caracterul provizoriu al procedurii de suspendare, acest principiu nu exclude reevaluarea măsurii atunci când intervin schimbări relevante, însă reclamă justificarea concretă a revenirii asupra unei aprecieri judiciare anterioare. În consecință, simpla dezvoltare a argumentelor deja invocate, fără demonstrarea unei schimbări relevante ori a unor circumstanțe anterior neinvocate din motive neimputabile solicitantului, nu justifică adoptarea unei soluții contrare celei pronunțate prin decizia irevocabilă din 8 decembrie 2025.

Astfel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că, în speță, instanța de fond nu a atribuit o apreciere obiectivă circumstanțelor cauzei, motiv pentru care va admite recursul declarat de Pretura sectorului Centru, va anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026 și va adopta o nouă încheiere, prin care va respinge cererea înaintată de Moșin Veaceslav privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (2), art. 214 și art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Pretura sectorului Centru.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 ianuarie 2026 și soluționând prin decizie problema respectivă, se adoptă o nouă încheiere, potrivit căreia:

Se respinge cererea înaintată de Moșin Veaceslav la 16 decembrie 2025, completată la 16 ianuarie 2026 privind suspendarea executării Dispoziției Pretorului sectorului Centru, mun. Chișinău nr. 09-d din 09.01.2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. Frumoasa, 33”.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii

Cașcaval Andrei

Ghedrovici Nicolae